

Jindřich Kulhavý: Ceny pohonných hmot letí opět nahoru

- CZ24 News | 13. srpna 2023

ČESKO: S rozhodnutím naší amatérské vlády opět navýšit spotřební daň z nafty došlo k dalšímu utržení prodejců pohonných hmot ze řetězu. Především ÖMV, Benzina-Orlen, MOL a Shell dodržují drsnou cenovou politiku, kdy dochází k navyšování vlastních marží na neúnosnou mez. Spotřebitel se směje tomu tomu, když někdo tvrdí, že nejde o kartelové dohody. Jediné, co může srazit cenu na některých pumpách těchto značek, je blízkost jiné benzinové stanice, například je li na ní nápis ONO či Prima, případně menšího lokálního prodejce nehonícího se za ziskem za každou cenu. V tu chvíli, světe div se, je i Benzina schopna prodávat pohonné hmoty za stejnou cenu jako ONO.

Navýšení marží prodejců o pár desítek procent je pro motoristy velkou zátěží. Ne však zásadní. O nadpolovičním zisku státu z konečné ceny každého litru nafty, benzínu či některého z plynů jsme psali nedávno. Tento zločinný systém okrádání občanů hraničí ze zlodějnou nejvyššího řádu. Stát však není schopen uhlídat ani zvlí prodejců, kteří automaticky a bez uzardění zvedají paralelně ceny benzínu a nafty tak, aby byl benzin vždy dražší. Jde o další paradox ekodoby. Jak už jsme si několikrát řekli, hra na záchranu planety je pouze komedií, která má za úkol vyluxovat naše účtu, vše nám sebrat a udržet nás v pomyslném ohradníku.

Naftové motory jsou ze zásady méně ekologické, takže na dosažení minimálních emisí musí být osazeny množstvím dalších zařízení, která tuto vlastnost eliminují. Což jejich výrobu a vývoj zdražuje, nicméně postupně byly dotaženy k dokonalosti. Vlastnosti diesellových motorů dosáhly úrovně těch nejlepších benzinových, jsou úspornější a...bohužel stále poruchovější. Oprava komponentů dopravujících naftu do spalovacího prostoru špičkového motoru například u BMW stojí pak 350 000,- Kč, přičemž jejich porucha je stále častější a musí se toho vyměnit tolik, že to moc nechápete. Ani nemusíte mít vysoký nájezd, stačí 60000 km. Diesely se tak stávají rizikovou investicí, byť v důsledku díky složitým technologiím dokážou být výlohou technologických schopností nejlepších automobilek. Honba za výkony je vcelku logická, silný motor je pro řešení složitých dopravních situací zásadním plusem, zachování solidní spotřeby je polovičním zábrakem a emise jdoucí z jejich výfuků zase škodí mnohem méně, než rozhodnutí Pětikoalice či Evropské komise, tedy lidí, pro které jsou ekonomika a fyzika španělskou vesnicí.

Benzínové pohonné jednotky jsou samozřejmě také na vysoké úrovni, dokážou výkonově diesely částečně předčit, se spotřebou paliv to tak slavné není, ale zvuková kulisa a schopnost motorů pracovat ve vysokých otáčkách jsou prostě afrodisiakem pocházejícím ze sportovně laděných vozidel. Je vcelku jasné, že se nám tuto radost snaží zelenomozci odebrat. Jisté je, že jak diesely, tak i benzíny mají své výhody a příznivce. Jedinou smutnou skutečností tak zůstává to, že nejedí obě na vodu. Což by nevánilo, kdyby zlodějský stát neokrádal ty, kteří v něm žijí. Je k úvaze, proč tuto strategii dodržuje velká část států. Když o tom tak přemýšlíme, je třeba se ptát, k čemu toto zřízení potřebujeme. Je na čase zvolit jiný politický i ekonomický model společnosti.

Vládní úředníci na většině planety v podstatě zneužívají svou moc, kterou dostanou někdy na omezenou dobu, jindy si ji uzmou doživotně. Vstoupí li do politiky, stanou se většinou profesionálními vyžírky. Ač se pohybují mimo realitu, rozhodují o našich životech. Dokud nebude politická funkce hrazena částkou odpovídající průměrné mzdě, případně se některé funkce nestanou spíše čestnými, budou ve státní službě na vrcholných pozicích lidé hledající teplé místo. Taková Pekarová

Adamová není manažer, natož krizový, a to samé platí i pro ostatní členy vlády včetně jejího předsedy. Za co jsou poté přepláceni, vozí si pozadí v luxusních limuzínách a mají obědy za pětinou cenu proti ostatním, to netušíme. Nedokážou nic pozitivního a v tomto případě ani udržet cenu pohonných hmot na přijatelné úrovni. A na reprezentaci vydávat tolik peněz je doslova mrháním, navíc je mizerná.

Ono zvednout daně, aby se malinko naplnila státní pokladna, je totiž ve chvíli, kdy Vás nic neomezuje a neeliminuje, to nejprimitivnější opatření. Ovšem začít systematicky šetřit na výdajích, to už je složitější. Musíte omezit dotace známým, snížit objem všimného, přestat platit podkuřovače z médií a neziskovek, jít do střetu s vyšším řídícím stupněm plným ještě větších grázlů (Evropská komise a Evropský parlament), také byste museli sáhnout na obrovské zisky nadnárodních společností a zájmových skupin, a v neposlední řadě začít používat logiku, znalosti ekonomiky a mít sociální citění, ovšem ne přehnané znamenající úlitby nepřizpůsobivým. To je v současném systému nereálné. I proto platíme jako mourovatí.

AUTOR: Jindřich Kulhavý

[ZDROJ](#)